

despre noi. Când i-a văzut Pavel, a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat.

16. Când am ajuns la Roma, sutașul a dat pe cei întemnițați căpitanului străjerilor palatului, iar lui* Pavel i s-a îngăduit să rămână într-un loc deosebit, cu un ostaș care-l păzea.

*Cap. 24.25; 27.3.

Pavel propovăduiește la Roma

17. După trei zile, Pavel a chemat pe mai marii iudeilor; și, când s-au adunat, le-a zis: „Fraților, fără să fi făcut* ceva împotriva norodului sau obiceiurilor părinților noștri, am** fost băgat la închisoare în Ierusalim, și de acolo am fost dat în mâinile romanilor.

*Cap. 24.12,13; 25.8. **Cap. 21.33.

18. După ce m-au supus la cercetare*, ei aveau de gând să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nici o vină vrednică de moarte.

*Cap. 22.24; 24.10; 25.8; 26.31.

19. Dar iudeii s-au împotrivit, și am* fost silit să cer să fiu judecat de cezar, fără să am de altfel nici un gând să părăsc neamul meu.

*Cap. 25.11.

20. De aceea, v-am chemat să vă văd și să vorbesc cu voi; căci din pricina* nădejdiei lui Israel port eu acest** lanț.“

*Cap. 26.6,7. **Cap. 26.29.

Efes. 3.1; 4.1; 6.20. 2 Tim. 1.16; 2.9. Film. 10,13.

21. Ei i-au răspuns: „Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine și n-a venit aici nici un frate care să fi spus sau să fi vorbit ceva rău despre tine.

22. Dar am vrea să auzim părerea ta, pentru că știm că partida aceasta pretutindeni stârnește* împotrivire.“

*Luca 2.34. Cap. 24.5,14. 1 Pet. 2.12; 4.14.

23. I-au hotărât o zi și au venit mai

mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit* Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi și a căutat să-i încredințeze, prin** Legea lui Moise și prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineața până seara.

*Luca 24.27. Cap. 17.3; 19.8. **Cap. 26.6,22.

24. Unii* au crezut ce le spunea el, iar alții n-au crezut.

*Cap. 14.4; 17.4; 19.9.

25. Fiindcă ei au plecat acasă în neînțelegere unii cu alții, Pavel n-a adăugat decât aceste vorbe: „Bine a spus Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinții voștri,

26. când a zis: „Du-te* la poporul acesta și zi-i: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; cu ochii voștri veți privi, și nu veți vedea.

*Isa. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mat. 13.14,15. Marc. 4.12. Luca 8.10. Ioan 12.40. Rom. 11.8.

27. Căci inima acestui norod s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.“

28. Să știți, dar, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor*, și o vor asculta.“

*Mat. 21.41,43. Cap. 13.46,47; 18.6; 22.21; 26.17,18. Rom. 11.11.

29. Când a zis aceste vorbe, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere între ei.

Pavel stă și propovăduiește doi ani la Roma

30. Pavel a rămas doi ani întregi într-o casă pe care o luase cu chirie. Primea pe toți care veneau să-l vadă,

31. propovăduia* Împărăția lui Dumnezeu și învăța pe oameni, cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică, cele privitoare la Domnul Isus Hristos.

*Cap. 4.31. Efes. 6.19.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE ROMANI

Urarea

1. Pavel, rob al lui Isus Hristos, i chemat* să fie apostol, pus deoparte** ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu,

*Fapt. 22.21. 1 Cor. 1.1. Gal. 1.1. 1 Tim. 1.11; 2.7. 2 Tim. 1.11. **Fapt. 9.15; 13.2. Gal. 1.15.

2. pe care o* făgăduise mai înainte prin** prorocii Săi în Sfintele Scripturi.

*Fapt. 26.6. Tit 1.2. **Cap. 3.21; 16.26. Gal. 8.8.

3. Ea privește pe Fiul Său, născut* din sămânța lui David, în ce privește trupul,

*Mat. 1.6,16. Luca 1.32. Fapt. 2.30. 2 Tim. 2.8.

4. iar în ce privește* duhul** sfințeniei, dovedit cu putere† că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru,

*Ioan 1.14. Gal. 4.4. **Fapt. 13.33. †Evr. 9.14.

5. prin care am* primit harul și apos-

tolia, ca să aducem, pentru** Numele Lui, la ascultarea† credinței pe toate neamurile,

*Cap. 12.3; 15.15. 1 Cor. 15.10. Gal. 1.15; 2.9. Efes. 3.8. **Fapt. 6.7. Cap. 16.26. †Fapt. 9.15.

6. între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos.

7. Deci vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați* să fiți sfinți: Har** și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

*Cap. 9.24. 1 Cor. 1.2. 1 Tes. 4.7. **1 Cor. 1.3. 2 Cor. 1.2. Gal. 1.3.

Pavel și creștinii din Roma

8. Mai întâi mulțumesc* Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința** voastră este vestită în toată lumea.

*1 Cor. 1.4. Filp. 1.3. Col. 1.3,4. 1 Tes. 1.2. Film. 4. **Cap. 16.19. 1 Tes. 1.8.

9. Dumnezeu*, căruia Îi slujesc** în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, îmi este martor că vă pomenesc neîncetat† în rugăciunile mele

*Cap. 9.1. 2 Cor. 1.23. Filp. 1.8. 1 Tes. 2.5. **Fapt. 27.23. 2 Tim. 1.3. †1 Tes. 3.10.

10. și cer totdeauna* ca, prin voia** lui Dumnezeu, să am în sfârșit fericirea să vin la voi.

*Cap. 15.23,32. 1 Tes. 3.10. **Iac. 4.15.

11. Căci doresc să vă văd, ca să* vă dau vreun dar duhovnicesc pentru întărirea voastră,

*Cap. 15.29.

12. sau mai degrabă, ca să ne îmbărbătăm laolaltă în mijlocul vostru, prin credința* pe care o avem împreună, și voi și eu.

*Tit 1.4. 2 Pet. 1.1.

13. Nu vreau să nu știți, fraților, că de* multe ori am avut de gând să vin la voi, ca să culeg vreun rod** printre voi, ca printre celelalte neamuri, dar† am fost împiedicat până acum.

*Cap. 15.23. **Fapt. 16.7. Filp. 4.17. †1 Tes. 2.18.

14. Eu* sunt dator și grecilor și barbarilor, și celor învățați și celor neînvățați.

*1 Cor. 9.16.

15. Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă, celor din Roma.

Neprihănirea se capătă prin credință

16. Căci* mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă** ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi aț iudeului, apoi a grecului;

*Ps. 40.9,10. Marc. 8.38. 2 Tim. 1.8. **1 Cor. 1.18; 15.2. †Luca 2.30-32; 24.47. Fapt. 3.26; 13.26,46. Cap. 2.9.

17. deoarece în* ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit** va trăi prin credință.“

*Cap. 3.21. **Hab. 2.4. Ioan 3.36. Gal. 3.11. Filp. 3.9. Evr. 10.38.

Starea de păcat a omeniirii

18. Mânia* lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor.

*Fapt. 17.30. Efes. 5.6. Col. 3.6.

19. Fiindcă* ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu**.

*Fapt. 14.17. **Ioan 1.9.

20. În adevăr, însușirile nevăzute* ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;

*Ps. 19.1, etc. Fapt. 14.17; 17.27.

21. fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au datat la gândiri deșarte*, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

*2 Împ. 17.15. Ier. 2.5. Efes. 4.17,18.

22. S-au* fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit;

*Ier. 10.14.

23. și au schimbat slava Dumnezeului* nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare.

*Deut. 4.16, etc. Ps. 106.20. Isa. 40.18,25. Ier. 2.11. Ezech. 8.10. Fapt. 17.29.

24. De aceea*, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că** își necinstesc singuri† trupurile;

*Ps. 81.12. Fapt. 7.42. Efes. 4.18,19. 2 Tes. 2.11,12. **1 Cor. 6.18. 1 Tes. 4.4. 1 Pet. 4.3. †Ier. 18.22.

25. căci au schimbat în minciună adevărul* lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în** locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.

*1 Tes. 1.9. 1 Ioan 5.20. **Isa. 44.20. Ier. 10.14; 13.25. Amos 2.4.

26. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi* scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuintărea firească a lor în una care este împotriva firii; *Lev. 18.22,23. Efes. 5.12. Iuda 10.

27. tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuintărea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții,

au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor.

28. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite*.

*Efes. 5.4.

29. Astfel, au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori,

30. bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudaroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă.

32. Și, măcar că știu* hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt** vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni† pe cei ce le fac.

*Cap. 2.2. **Cap. 6.21. †Ps. 50.18. Osea 7.3.

Nepocăința iudeilor

2 1. Așadar, omule, oricine ai fi tu, care judeci pe altul, nu te poți dezvinovăți*; căci** prin faptul că judeci pe altul, te osândești singur; fiindcă tu, care judeci pe altul, faci aceleași lucruri.

*Cap. 1.20. **2 Sam. 12.5-7. Mat. 7.1, 2. Ioan 8.9.

2. Știm, în adevăr, că judecata lui Dumnezeu împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri este potrivită cu adevărul.

3. Și crezi tu, omule, care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de lucruri, și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuiești tu bogățiile* bunătații, îngăduinței** și îndelungii† Lui răbdări? Nu vezi†† tu că bunătaatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

*Cap. 9.23. Efes. 1.7;

2.4.7. **Cap. 3.25. †Exod 34.6. ††Isa. 30.18. 2 Pet. 3.9,15.

5. Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți* aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

*Deut. 32.34. Iac. 5.3.

6. care* va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

*Iov 34.11.

Ps. 62.12. Prov. 24.12. Ier. 17.10; 32.19. Mat. 16.27. Cap. 14.12. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. Apoc. 2.23; 20.12; 22.12.

7. Și anume, va da viața veșnică celor

ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea;

8. și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc* adevărului și ascultă de nelegiuire.

*Iov 24.13. Cap. 1.18. 2 Tes. 1.8.

9. Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi* peste iudeu, apoi peste grec.

*Amos. 3.2. Luca 12.47,48. 1 Pet. 4.17.

10. Slavă*, cinste și pace va veni însă peste oricine face binele: întâi peste iudeu, apoi peste grec.

*1 Pet. 1.7.

11. Căci* înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.

*Deut. 10.17. 2 Cron. 19.7. Iov 34.19. Fapt. 10.34. Gal. 2.6. Efes. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.

12. Toți cei ce au păcătuit fără Lege vor pieri fără Lege; și toți cei ce au păcătuit având Lege vor fi judecați după Lege.

13. Pentru că nu* cei ce aud Legea sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea aceasta vor fi socotiți neprihăniți.

*Mat. 7.21. Iac. 1.22,23,25. 1 Ioan 3.7.

14. Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege;

15. și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovătesc sau se dezvinovătesc între ele.

16. Și faptul acesta se va vedea în* ziua când, după Evanghelia** mea, Dumnezeu va judeca, prin† Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.

*Ecl. 12.14. Mat. 25.31. Ioan 12.48. Cap. 3.6. 1 Cor. 4.5. Apoc. 20.12. **Ioan 5.22. Fapt. 10.42; 17.31. 2 Tim. 4.1,8. 1 Pet. 4.5. †Cap. 16.25. 1 Tim. 1.11. 2 Tim. 2.8.

Iudeii nu se pot dezvinovăți

17. Tu*, care te numești iudeu, care te** rezemi pe o Lege, care† te lauzi cu Dumnezeul tău,

*Mat. 3.9. Ioan 8.33. Cap. 9.6,7. 2 Cor. 11.22. **Mica 3.11. Cap. 9.4. †Isa. 45.25; 48.2. Ioan 8.41.

18. care cunoști* voia Lui, care știi să faci deosebire** între lucruri, pentru că ești învățat de Lege;

*Deut. 4.8. Ps. 147.19,20. **Filp. 1.10.

19. tu, care te* măgulești că ești călăuza orbilor, lumina celor ce sunt în întuneric, *Mat. 15.14; 23.16,17,19,24. Ioan 9.34,40,41.

20. povățuitorul celor fără minte, învățătorul celor neștiutori, pentru că în Lege ai* dreptarul cunoștinței depline și al adevărului; — *Cap. 6.17. 2 Tim. 1.13; 3.5.

21. tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi“, furi?

22. Tu* care zici: „Să nu precurvești“, precurvești? ** Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele?

*Ps. 50.16, etc. Mat. 23.3, etc. **Mal. 3.8.

23. Tu*, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?

*Vers. 17.

24. Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri“, după cum este* scris.

*2 Sam. 12.14. Isa. 52.5. Ezec. 36.20,23.

Adevărata tăiere împrejur

25. Tăierea împrejur*, negreșit, este de folos, dacă împlinești Legea; dar dacă tu calci Legea, tăierea ta împrejur ajunge netăiere împrejur.

*Gal. 5.3.

26. Dacă* deci cel netăiat împrejur păzește poruncile Legii, netăierea lui împrejur nu i se va socoti ea ca o tăiere împrejur?

*Fapt. 10.34,35.

27. Cel netăiat împrejur din naștere, care împlinește Legea, nu te* va osândi el pe tine, care o calci, măcar că ai slova Legii și tăierea împrejur?

*Mat. 12.41,42.

28. Iudeu nu* este acela care se arată pe din afară că este iudeu; și tăiere împrejur nu este aceea care este pe din afară, în carne.

*Mat. 3.9. Ioan 8.39. Cap. 9.6,7. Gal. 6.15. Apoc. 2.9.

29. Ci iudeu este acela* care este iudeu înăuntru; și tăiere împrejur** este aceea a inimii, în duh†, nu în slovă; un astfel de iudeu își scoate lauda†† nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.

*1 Pet. 3.4. **Filp. 3.3. Col. 2.11.

†Cap. 7.6. 2 Cor. 3.6. ††1 Cor. 4.5. 2 Cor. 10.18. 1 Tes. 2.4.

Întâietatea iudeului

31. Care este deci întâietatea iudeului sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Oricum, sunt mari. Și, mai întâi de toate, prin faptul că* lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

*Deut. 4.7,8. Ps. 147.19,20. Cap. 2.18; 9.4.

3. Și ce are a face dacă unii* n-au crezut? Necredința** lor va nimici ea credințioșia lui Dumnezeu? *Cap. 10.16. Evr. 4.2. **Num. 23.19. Cap. 9.6; 11.29. 2 Tim. 2.13.

4. Nicidecum*! Dimpotrivă, Dumnezeu** să fie găsit adevărat, și toți† oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: „Ca†† să fii găsit nepri-

hănit în cuvintele Tale și să ieși biruitor când vei fi judecat.“

*Iov 40.8. **Ioan 3.33. †Ps. 62.9; 116.11. ††Ps. 51.4.

5. Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când Își dezlănțuie mânia? (Vorbesc* în felul oamenilor.)

*Cap. 6.19. Gal. 3.15.

6. Nicidecum! Pentru că, altfel, cum* va judeca Dumnezeu lumea?

*Gen. 18.25. Iov 8.3; 34.17.

7. Și dacă, prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu strălucește și mai mult spre slava Lui, de ce mai sunt eu însumi judecat ca păcătos?

8. Și de ce să* nu facem răul ca să vină bine din el, cum pretind unii, care ne vorbesc de rău, că spunem noi? Osânda acestor oameni este dreaptă.

*Cap. 5.20; 6.1.15.

Iudeii și Neamurile sunt la fel

9. Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți*, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat,

*Vers. 23. Gal. 3.22.

10. după cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar.

11. Nu* este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.

*Ps. 14.1-3; 53.1.

12. Toți s-au abătut și au ajuns niște netrebnci. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.

13. Gâtlejul* lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin** de aspidă;

*Ps. 5.9. Ier. 5.16. **Ps. 140.3.

14. gura* le este plină de blestem și de amărăciune;

*Ps. 10.7.

15. au picioarele grabnice* să verse sânge;

*Prov. 1.16. Isa. 59.7,8.

16. prăpădul și pustiirea sunt pe drumul lor;

17. nu cunosc calea păcii;

18. frica de Dumnezeu nu* este înaintea ochilor lor.“

*Ps. 36.1.

19. Știm însă că tot ce* spune Legea, spun celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice** gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu.

*Ioan 10.34; 15.25. **Iov 5.16. Ps. 107.42. Ezec. 16.63. Cap. 1.20; 2.1. †Vers. 9,23. Cap. 2.2.

20. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin* faptele Legii,

deoarece prin** Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

*Ps. 143.2.
Fapt. 13.39. Gal. 2.16; 3.11. Efes. 2.8,9. Tit 3.5. **Cap. 7.7.

Iertarea prin credință

21. Dar acum s-a arătat o neprihănire*¹ pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc** Legea și† Prorocii –

*Fapt. 15.11. Cap. 1.17. Filip. 3.9. Evr. 11.4, etc. **Ioan 5.46. Fapt. 26.22. †Cap. 1.2. 1 Pet. 1.10.

22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin* credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu** este nici o deosebire.

*Cap. 4. **Cap. 10.12. Gal. 3.28. Col. 3.11.

23. Căci toți* au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

*Vers. 9. Cap. 11.32. Gal. 3.22.

24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin* harul Său, prin** răscurpărarea care este în Hristos Isus.

*Cap. 4.16. Efes. 2.8. Tit 3.5,7. **Mat. 20.28. Efes. 1.7. Col. 1.11. 1 Tim. 2.6. Evr. 9.12. 1 Pet. 1.18,19.

25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie*, prin credința în sângele** Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci† trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

*Lev. 16.15.

1 Ioan 2.2; 4.10. **Col. 1.20. †Fapt. 13.38,39. 17.30. 1 Tim. 1.15. Evr. 9.15.

26. pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

27. Unde este, dar*, pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței.

*Cap. 2.17,23; 4.2. 1 Cor. 1.29,31. Efes. 2.9.

28. Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin* credință, fără faptele Legii.

*Fapt. 13.38,39. Vers. 20-22. Cap. 8.3. Gal. 2.16.

29. Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeu iudeilor? Nu este și al Neamurilor? Da, este și al Neamurilor;

30. deoarece Dumnezeu este Unul* singur, și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.

*Cap. 10.12,13. Gal. 3.8,20,28.

Pilda lui Avraam

31. Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

4. 1. Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam*?

*Isa. 51.2. Mat. 3.9. Ioan 8.33,39. 2 Cor. 11.22.

2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit* prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 3.20,27,28.

3. Căci ce zice Scriptura? „Avraam* a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.“

*Gen. 15.6. Gal. 3.6. Iac. 2.23.

4. Însă, celui* ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat;

*Cap. 11.6.

5. pe când, celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătoșii neprihăniți*, credința pe care o are el îi este socotită ca neprihănire.

*Ios. 24.2.

6. Tot astfel, și David numește fericit pe omul acela pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit.

7. „Fericite“, zice el, „de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!“

*Ps. 32.1,2.

8. Fericite de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!“

9. Fericirea aceasta este numai pentru cei tăiați împrejur sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci zicem că lui Avraam credința „i-a fost socotită ca neprihănire.“

10. Dar cum i-a fost socotită? După sau înainte de tăierea lui împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

11. Apoi a* primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a acelei neprihăniri pe care o căpătase prin credință, când era netăiat împrejur. Și aceasta, pentru ca să** fie tatăl tuturor celor care cred, măcar că nu sunt tăiați împrejur; ca, adică, să li se socotească și lor neprihănirea aceasta;

*Gen. 17.10. **Luca 19.9. Vers. 12,16. Gal. 3.7.

12. și pentru ca să fie și tatăl celor tăiați împrejur, adică al aceluia care, nu numai că sunt tăiați împrejur, dar și calcă pe urmele credinței aceleia pe care o avea tatăl nostru Avraam, când nu era tăiat împrejur.

Moștenirea vine prin credință

13. În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni* lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.

*Gen. 17.4, etc. Gal. 3.29.

14. Căci*, dacă moștenitorii sunt cei ce se țin de Lege, credința este zadarnică, și făgăduința este nimicită;

*Gal. 3.18.

15. pentru că Legea* aduce mânia; și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.

*Cap. 3.20; 5.13,20;

7.8,10,11. 1 Cor. 15.56. 2 Cor. 3.7,9. Gal. 3.10,19. 1 Ioan 3.4.

16. De aceea moștenitorii sunt cei ce se fac prin credință, pentru ca să fie prin har*, și pentru ca** făgăduința să fie cheazăuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care Ț are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor,

*Cap. 3.24. **Gal. 3.22. †Isa. 51.2. Cap. 9.8.

17. după cum este scris: „Te-am* rânduit să fii tatăl multor neamuri.“ El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, care** învie morții și care cheamă lucrurile Ț care nu sunt, ca și cum ar fi.

*Gen. 17.5. **Cap. 8.11. Efes. 2.1,5. †Cap. 9.26. 1 Cor. 1.28. 1 Pet. 2.10.

18. Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut, și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Așa* va fi sămânța ta.“

*Gen. 15.5.

19. Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a* uitat la trupul său care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.

*Gen. 17.17; 18.11. Evr. 11.11,12.

20. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

21. deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate* să și îplinească.

*Ps. 115.3. Luca 1.37,45. Evr. 11.19.

22. De aceea credința aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire.“

23. Dar nu* numai pentru el este scris că „i-a fost socotită ca neprihănire“;

*Cap. 15.4. 1 Cor. 10.6,11.

24. ci este scris și pentru noi, căroră, de asemenea, ne va fi socotită, nouă celor ce credem în Cel* ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru,

*Fapt. 2.24; 13.30.

25. care* a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat** din pricină că am fost socotiți neprihăniți.

*Isa. 53.5,6. Cap. 3.25; 5.6; 8.32. 2 Cor. 5.21. Gal. 1.4. Evr. 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. **1 Cor. 15.17. 1 Pet. 1.21.

Roadele acestui fapt

5. Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință*, avem pace** cu Dumnezeu, prin Ț Domnul nostru Isus Hristos.

*Isa. 32.17. Ioan 16.33. Cap. 3.28,30. **Efes. 2.14. Col. 1.20. †Ioan 10.9; 14.6. Efes. 2.18; 3.12. Evr. 10.19.

2. Lui Ț datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în* care suntem; și ne bucurăm** în nădejdea slavei lui Dumnezeu.

*1 Cor. 15.1. **Evr. 3.6.

3. Ba mai mult, ne* bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm** că necazul aduce răbdare,

*Mat. 5.11,12. Fapt. 5.41. 2 Cor. 12.10. Filip. 2.17. Iac. 1.2,12. 1 Pet. 3.14. **Iac. 1.3.

4. răbdarea* aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.

*Iac. 1.12.

5. Însă nădejdea* aceasta nu înșală, pentru că** dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

*Filip. 1.20. **2 Cor. 1.22. Gal. 4.6. Efes. 1.13,14.

6. Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea convenită, a* murit pentru cei nelegiuți.

*Vers. 8. Cap. 4.25.

7. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

8. Dar Dumnezeu* Țși arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

*Ioan 15.13. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 3.16; 4.9,10.

9. Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin* sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu**.

*Cap. 3.25. Efes. 2.13. Evr. 9.14. 1 Ioan 1.7. **Cap. 1.18. 1 Tes. 1.10.

10. Căci, dacă* atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați** cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin Ț viața Lui.

*Cap. 8.32. **2 Cor. 5.18,19. Efes. 2.16. Col. 1.20,21. †Ioan 5.26; 14.19. 2 Cor. 4.10,11.

11. Și nu numai atât, dar ne* și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.

*Cap. 2.17; 3.29,30. Gal. 4.9.

Păcatul și harul

12. De aceea, după cum printr-un* singur om a intrat păcatul în lume, și

1. Sau: să avem

prin** păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

*Gen. 3.6. 1 Cor. 15.21. **Gen. 2.17. Cap. 6.23. 1 Cor. 15.21.

13. (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul* nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.

*Cap. 4.15. 1 Ioan 3.4.

14. Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care* este o icoană preînchiptoare a Celui ce avea să vină. *1 Cor. 15.21,22,45.

15. Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur Om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor* mulți.

*Isa. 53.11. Mat. 20.28; 26.28.

16. Și darul fără plată nu vine ca prin acel unul care a păcătuit; căci judecata venită de la unul a adus osândă; dar darul fără plată, venit în urma multor greșeli, a adus o hotărâre de iertare.

17. Dacă deci prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acel Unul singur, care este Isus Hristos!)

18. ... Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe* toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.

*Ioan 12.32. Evr. 2.9.

19. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.

20. Ba încă și Legea* a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit** și mai mult; *Ioan 15.22. Cap. 3.20; 4.15; 7.8. Gal. 3.19,23. **Luca 7.47. 1 Tim. 1.14.

21. pentru ca, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Harul

ne izbăvește de stăpânirea păcatului

6. Ce vom zice, dar? Să păcătuim* mereu, ca să se înmulțească harul?

*Vers. 15. Cap. 3.8.

2. Nicidecum! Noi, care am* murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

*Vers. 11. Cap. 7.4. Gal. 2.19; 6.14. Col. 3.3. 1 Pet. 2.24.

3. Nu știți că toți câți* am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în** moartea Lui?

*Gal. 3.27. **1 Cor. 15.29.

4. Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați* împreună cu El, pentru ca, după cum** Hristos a înviat din morți, prin slava† Tatălui, tot așa†† și noi să trăim o viață nouă.

*Col. 2.12. **Cap. 8.11. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 13.4. †Ioan 2.11; 11.40. ††Gal. 6.15. Efes. 4.22-24. Col. 3.10.

5. În adevăr, dacă* ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

*Filp. 3.10,11.

6. Știm bine că omul* nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul** păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;

*Gal. 2.20; 5.24; 6.14. Efes. 4.22. Col. 3.5.9. **Col. 2.11.

7. căci cine* a murit, de drept, este izbăvit de păcat. *1 Pet. 4.1.

8. Acum, dacă* am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, *2 Tim. 2.11.

9. întrucât știm că Hristosul* înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui.

*Apoc. 1.18.

10. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a* murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește** pentru Dumnezeu.

*Evr. 9.27,28. **Luca 20.38.

11. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți* față de păcat, și vii** pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.

*Vers. 2. **Gal. 2.19.

12. Deci* păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.

*Ps. 19.13; 119.133.

13. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele* voastre, ca niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă** pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu

mădularile voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.

*Cap. 7.5. Col. 3.5. Iac. 4.1. **Cap. 12.1. 1 Pet. 2.24; 4.2.
14. Căci* păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har. *Cap. 7.4,6; 8.2. Gal. 5.18.

Harul nu îndreptățește păcatul

15. Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că* nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum. *1 Cor. 9.21.

16. Nu știți că, dacă* vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?

*Mat. 6.24. Ioan 8.34. 2 Pet. 2.19.

17. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul* învățaturii pe care ați primit-o. *2 Tim. 1.13.

18. Și, prin chiar faptul că ați fost izbăviți* de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii. –

*Ioan 8.32. 1 Cor. 7.22. Gal. 5.1. 1 Pet. 2.16.

19. Vorbesc omeneste, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularile voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădularile voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!

20. Căci, atunci când erați robi* ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.

*Ioan 8.34.

21. Și ce* roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul** acestor lucruri este moartea.

*Cap. 7.5. **Cap. 1.32.

22. Dar acum, odată ce ați fost izbăviți* de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică. *Ioan 8.32.

23. Fiindcă plata* păcatului este moartea, dar darul** fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

*Gen. 2.17. Cap. 5.12. Iac. 1.15. **Cap. 2.7; 5.17,21. 1 Pet. 1.4.

Creștinul izbăvit de Lege

7. Nu știți, fraților – căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea – că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el?

2. Căci femeia* măritată este legată

prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el;

dar dacă-i** moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.

*1 Cor. 7.39. **Mat. 5.32.

3. Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.

4. Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați* murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

*Cap. 8.2. Gal. 2.19; 5.18. Efes. 2.15. Col. 2.14. Gal. 5.22.

5. Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau* în mădularile noastre și ne făceau să** aducem roade pentru moarte.

*Cap. 6.13. **Cap. 6.21. Gal. 5.19. Iac. 1.15.

6. Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un* duh nou, iar nu după vechea slovă.

*Cap. 2.29. 2 Cor. 3.6.

Legea dă cunoștința păcatului

7. Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos?

Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am* cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să** nu poftesti!”

*Cap. 3.20. **Exod 20.17. Deut. 5.21. Fapt. 20.33. Cap. 13.9.

8. Apoi păcatul* a luat prilejul și a făcut să se nască în mine, prin poruncă, tot felul de poftes; căci fără Lege, păcatul este mort.

*Cap. 4.15; 5.20.

9. Odinioară, fiindcă eram fără* Lege, trăiam; dar, când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.

*1 Cor. 15.56.

10. Și porunca, ea, care* trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea.

*Lev. 18.5. Ezech. 20.11,13,21. 2 Cor. 3.7.

11. Pentru că păcatul a luat prilejul, prin ea m-a amăgit, și prin însăși porunca aceasta m-a lovit cu moartea.

12. Așa că Legea*, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.

*Ps. 19.8; 119.38,137. 1 Tim. 1.8.

13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun,

pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se slujea de aceeași poruncă.

Lupta firii pământești împotriva Duhului

14. Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut* rob păcatului.

*1 Împ. 21.20,25. 2 Împ. 17.17.

15. Căci nu știu ce fac: nu* fac ce vreau, ci fac ce urăsc. *Gal. 5.17.

16. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.

17. Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

18. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în* mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. *Gen. 6.5; 8.21.

19. Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!

20. Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

21. Gădesc, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.

22. Fiindcă, după omul dinăuntru, îmi* place Legea** lui Dumnezeu;

*Ps. 1.2. **2 Cor. 4.16. Efes. 3.16. Col. 3.9,10.

23. dar văd în* mădularile mele o altă** lege care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularile mele. *Gal. 5.17. **Cap. 6.13,19.

24. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte...?

25. Mulțumiri* fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel, dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească slujesc legii păcatului.

*1 Cor. 15.57.

Creștinul trăiește după Duh

81. Acum, dar, nu este nici o osândă pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu* trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului. *Vers. 4. Gal. 5.16,25.

2. În adevăr, legea* Duhului** de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea† păcatului și a morții.

*Ioan 8.36. Cap. 6.18,22. Gal. 2.19; 5.1. **1 Cor. 15.45. 2 Cor. 3.6. †Cap. 7.24,25.

3. Căci – lucru* cu neputință Legii, întrucât firea pământească¹ o făcea fără putere – Dumnezeu** a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, *Fapt. 13.39. Cap. 3.20.

Evr. 7.18,19; 10.1,2,10,14. **2 Cor. 5.21. Gal. 3.13.

4. pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care* trăim nu după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului. *Vers. 1.

5. În adevăr, cei ce* trăiesc după îndemnurile firii pământești umblă după lucrurile firii pământești; pe când cei** ce trăiesc după îndemnurile Duhului umblă după lucrurile Duhului.

*Ioan 3.6. 1 Cor. 2.14. **Gal. 5.22,25.

6. Și umblarea* după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. *Vers. 13. Cap. 6.21. Gal. 6.8.

7. Fiindcă umblarea* după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici** nu poate să se supună. *Iac. 4.4. **1 Cor. 2.14.

8. Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.

9. Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul* lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul** lui Hristos, nu este al Lui. *1 Cor. 3.16; 6.19. **Ioan 3.34.

Gal. 4.6. Filip. 1.19. 1 Pet. 1.11.

10. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihăririi.

11. Și dacă Duhul Celui* ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel** ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi. *Fapt. 2.24.

**Cap. 6.4,5. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 4.14. Efes. 2.5.

Creștinul trăiește în așteptarea mântuirii

12. Așadar*, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei. *Cap. 6.7,14.

13. Dacă trăiți* după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară** faptele trupului, veți trăi.

*Vers. 6. Gal. 6.8. **Efes. 4.22. Col. 3.5.

1. Grecește: carnea, aici și peste tot unde e „firea pământească“

14. Căci toți cei ce sunt călăuziți* de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. *Gal. 5.18.

15. Și voi n-ați* primit un duh de robie, ca să mai aveți frică**; ci ați primit un duh† de înfiere care ne face să strigăm: „Ava††!, adică: Tată!”

*1 Cor. 2.12. Evr. 2.15. **2 Tim. 1.7. †Ioan 4.18. †Isa. 56.6. Gal. 4.5,6. ††Marc. 14.36.

16. Însuși* Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. *2 Cor. 1.22; 5.5. Efes. 1.13; 4.30.

17. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori*: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim** cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El. *Fapt. 26.18. Gal. 4.7. **Fapt. 14.22. Filp. 1.29. 2 Tim. 2.11,12.

18. Eu socotesc că suferințele* din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

*2 Cor. 4.17. †1 Pet. 1.6,7; 4.13.

19. De asemenea, și firea* așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea** fiilor lui Dumnezeu.

*2 Pet. 3.13. **Gen. 3.19. †Ioan 3.2.

20. Căci firea* a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă,

*Vers. 22.

21. că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.

22. Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină* și suferă durerile nașterii. *Ier. 12.11.

23. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade* ale Duhului, suspinăm** în noi și așteptăm† înfierea, adică răscumpărarea trupului†† nostru.

*2 Cor. 5.5. Efes. 1.14.

**2 Cor. 5.2,4. †Luca 20.36. ††Luca 21.28. Efes. 4.30.

24. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde: pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui?

*2 Cor. 5.7. Evr. 11.1.

25. Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26. Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu* știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși** Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.

*Mat. 20.22. Iac. 4.3. **Zah. 12.10. Efes. 6.18.

27. Și Cel* ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că

El mijlocește pentru sfinți după** voia lui Dumnezeu.

*1 Cron. 28.9. Ps. 7.9. Prov. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fapt. 1.24. †Tes. 2.4. Apoc. 2.23. **1 Ioan 5.14.

Pe creștin nimic nu-l poate despărți de dragostea lui Dumnezeu

28. De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce* sunt chemați după planul Său. *Cap. 9.11,23,24. 2 Tim. 1.9.

29. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai* dinainte, i-a și hotărât mai** dinainte să† fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca†† El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.

*Exod 33.12,17. Ps. 1.6. Ier. 1.5. Mat. 7.23. Cap. 11.2. 2 Tim. 2.19. †1 Pet. 1.2. **Efes. 1.5,11. †Ioan 17.22. 2 Cor. 3.18. Filp. 3.21. †Ioan 3.2. ††Col. 1.15,18. Evr. 1.6. Apoc. 1.5.

30. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat*; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți**; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit†.

*Cap. 1.6; 9.24. Efes. 4.4. Evr. 9.15. †1 Pet. 2.9. **1 Cor. 6.11. †Ioan 17.22. Efes. 2.6.

31. Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

32. El*, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a** dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

*Cap. 5.6,10. **Cap. 4.25.

33. Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu* este Acela care-i socotește neprihăniți!

*Isa. 50.8,9. Apoc. 12.10,11.

34. Cine-i* va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă** la dreapta lui Dumnezeu și† mijlocește pentru noi!

*Iov 34.29. **Marc. 16.19. Col. 3.1. Evr. 1.3; 8.1; 12.2. †1 Pet. 3.22. †Evr. 7.25; 9.24. †Ioan 2.1.

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?

36. După cum este scris: „Din* pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.“ *Ps. 44.22. †1 Cor. 15.30,31. 2 Cor. 4.11.

37. Totuși*, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

*1 Cor. 15.57. 2 Cor. 2.14. †Ioan 4.4; 5.4,5. Apoc. 12.11.

38. Căci sunt bine încredințat că nici

moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile*, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

*Efes. 1.21; 6.12. Col. 1.16; 2.25. 1 Pet. 3.22.

39. nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură¹, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Pavel și mântuirea israeliților

9. Spun* adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor, *Cap. 1.9. 2 Cor. 1.23; 11.31; 12.19. Gal. 1.20. Filip. 1.8. 1 Tim. 2.7.

2. că* simt o mare întristare și am o durere necurmată în inimă. *Cap. 10.1.

3. Căci aproape să* doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești.

*Exod 32.32.

4. Ei* sunt israeliți, au** înfierea, slava†, legăminte††, darea Legii*†, slujba dumnezeiască†*, făgăduințele**†, *Deut. 7.6. **Exod 4.22. Deut. 14.1. Ier. 31.9. †1 Sam. 4.21. †1 împ. 8.11. Ps. 63.2; 78.61. ††Fapt. 3.25. Evr. 8.8-10. *†Ps. 147.19. *†Evr. 9.1. **†Fapt. 13.32. Cap. 3.2. Efes. 2.12.

5. patriarhii*, și din** ei a ieșit, după trup, Hristosul, care† este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!

*Deut. 10.15. Cap. 11.28. **Luca 3.23. Cap. 1.3. †Ier. 23.6. Ioan 1.1. Fapt. 20.28. Evr. 1.8. 1 Ioan 5.20.

Dumnezeu este stăpân să aleagă

6. Dar aceasta nu* înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu** toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel;

*Num. 23.19.

Cap. 3.3. **Ioan 8.39. Cap. 2.28,29; 4.12,16. Gal. 6.16.

7. și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu* toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac** vei avea o sămânță care-ți va purta numele.“

*Gal. 4.23. **Gen. 21.12. Evr. 11.18.

8. Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copiii ai lui Dumnezeu; ci copiii* făgăduinței sunt socotiți ca sămânță. *Gal. 4.28.

9. Căci cuvântul acesta este o făgăduință: „Pe vremea aceasta* Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu.“

*Gen. 18.10,14.

10. Ba mai mult, tot așa a fost cu Rebeca*. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac.

*Gen. 25.21.

11. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă și nu făcuseră nici bine, nici rău – ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin* Cel ce cheamă –

*Cap. 4.17; 8.28.

12. s-a zis Rebecăi: „Cel* mai mare va fi rob celui mai mic“,

*Gen. 25.23.

13. după cum este scris: „Pe Iacov* l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.“

*Deut. 21.15. Prov. 13.24. Mal. 1.2,3. Mat. 10.37. Luca 14.26. Ioan 12.25.

Dumnezeu Se îndură de cine-I place

14. Deci ce vom zice? Nu cumva* este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!

*Deut. 32.4. 2 Cron. 19.7. Iov 8.3; 34.10. Ps. 92.15.

15. Căci El a zis lui Moise: „Voi avea* milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.“

*Exod 33.19.

16. Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine alegă, ci de Dumnezeu care are milă.

17. Fiindcă Scriptura* zice lui faraon: „Te-am ridicat înadins**“, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.“

*Gal. 3.8,22. **Exod 9.16.

18. Astfel, El are milă de cine vrea, și împietrește pe cine vrea.

19. Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bagă vină? Căci* cine poate sta împotriva voii Lui?“

*2 Cron. 20.6. Iov 9.12; 23.13. Dan. 4.35.

20. Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va* zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?“

*Isa. 29.16; 45.6; 64.8.

21. Nu este olarul* stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un** vas pentru o întrebuintare de cinste, și un alt vas pentru o întrebuintare de ocară?

*Prov. 16.4. Ier. 18.6. **2 Tim. 2.20.

22. Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase* ale mâniei, făcute** pentru piere;

*1 Tes. 5.9. **1 Pet. 2.8. Iuda 4.

23. și să-Și arate bogăția* slavei Lui față de niște vase ale îndurării pe care le-a pregătit** mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?

*Cap. 2.4. Efes. 1.7. Col. 1.27. **Cap. 8.28-30.

24. Astfel, El ne-a chemat nu* numai dintre iudei, ci și dintre Neamuri,

*Cap. 3.29.

25. după cum zice în Osea: „Voi* numi „popor al Meu“ pe cel ce nu era poporul Meu și „preaiubită“ pe cea care nu era preaiubită.

*Osea 2.23. 1 Pet. 2.10.

26. Și* acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu“, vor fi numiți fii ai Dumnezeuului celui Viu.“

*Osea 1.10.

27. Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel:

„Chiar* dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița** va fi mântuită.

*Isa. 10.22,23. **Cap. 11.5.

28. Căci Domnul va împlini pe deplin* și repede pe pământ Cuvântul Lui.“

*Isa. 28.22.

29. Și, cum zisese Isaia mai înainte: „Dacă* nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânță, am fi ajuns ca** Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.“

*Isa. 1.9. Plân. 3.22. **Isa. 13.19. Ier. 50.40.

Neamurile au căpătat mântuirea

30. Deci ce vom zice? Neamurile*, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume, neprihănirea care** se capătă prin credință;

*Cap. 4.11; 10.20. **Cap. 1.17.

31. pe când Israel, care umbla* după o Lege care să dea neprihănirea, n-a** ajuns la Legea aceasta.

*Cap. 10.2; 11.7. **Gal. 5.4.

32. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au* lovit de Piatra de poticnire,

*Luca 2.34. 1 Cor. 1.23.

33. după cum este scris: „Iată* că pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și** cine crede în El nu va fi dat de rușine.“

*Ps. 118.22.

Isa. 8.14; 28.16. Mat. 21.42. 1 Pet. 2.6-8. **Cap. 10.11.

Mântuirea este aproape

10 1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliți este să fie mântuiți.

2. Le mărturisesc că* ei au râvna pentru Dumnezeu, dar fără pricepere:

*Fapt. 21.20; 22.3. Gal. 1.14; 4.17. Cap. 9.31.

3. pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu*, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși** și nu s-au supus astfel neprihăririi pe care o dă Dumnezeu.

*Cap. 1.17; 9.30. **Filp. 3.9.

4. Căci Hristos* este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea.

*Mat. 5.17. Gal. 3.24.

5. În adevăr, Moise scrie că omul* care împlinește neprihănirea pe care o dă Legea va trăi prin ea.

*Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11,13,21. Gal. 3.12.

6. Pe când iată cum vorbește neprihănirea pe care o dă credința: „Să* nu zici în inima ta: „Cine se va sui în cer?“ (Să coboare adică pe Hristos din cer.)

*Deut. 30.12,13.

7. Sau: „Cine se va coborî în Adânc?“ (Să scoale adică pe Hristos din morți.)

8. Ce zice ea deci? „Cuvântul este aproape* de tine: în gura ta și în inima ta.“ Și cuvântul acesta este Cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi.

*Deut. 30.14.

9. Dacă* mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

*Mat. 10.32. Luca 12.8. Fapt. 8.37.

10. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,

11. după cum zice Scriptura: „Oricine* crede în El nu va fi dat de rușine.“

*Isa. 28.16; 49.23. Ier. 17.7. Cap. 9.33.

12. În adevăr, nu* este nici o deosebire între iudeu și grec; căci toți au același** Domn, careț este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă.

*Fapt. 15.9. Cap. 3.22. Gal. 3.28. **Fapt. 10.36. Cap. 3.29. 1 Tim. 2.5. †Efes. 1.7; 2.4,7.

13. Fiindcă* „oricine va chema Numele** Domnului va fi mântuit.“

*Ioel 2.32. Fapt. 2.21. **Fapt. 9.14.

Lucrul acesta a fost vestit

14. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?

15. Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât* de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!“

*Isa. 52.7. Naum 1.15.

16. Dar nu* toți au ascultat de Evanghelia. Căci Isaia zice: „Doamne**, cine a crezut propovăduirea noastră?“

*Cap. 3.3. Evr. 4.2. **Isa. 53.1. Ioan 12.38.

17. Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.

18. Dar eu întreb: „N-au auzit ei?“ Ba da; căci „glasul lor a răsunat prin* tot pământul, și* cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.“ *Ps. 19.4. Mat. 24.14; 28.19. Marc. 16.15. Col. 1.6,23. **1 Împ. 18.10. Mat. 4.8.

19. Dar întreb iarăși: „N-a știut Israel lucrul acesta?“ Ba da; căci Moise, cel dintâi, zice: „Vă* voi întărâta la pizmă prin ceea ce nu este neam** fără pricepere.“

*Deut. 32.21. Cap. 11.11. **Tit 3.3.

20. Și Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: „Am fost* găsit de cei ce nu Mă căutau; M-am făcut cunoscut celor ce nu întrebau de Mine.“

*Isa. 65.1. Cap. 9.30.

21. Pe când, despre Israel zice: „Toată* ziua Mi-am întins mâinile spre un norod răzvrătit și împotrivor la vorbă.“

*Isa. 65.2.

Orbirea lui Israel

11 1. Întreb, dar: „A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?“ Nicidecum! Căci și* eu sunt israelit, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin.

*1 Sam. 12.22.

Ier. 31.37. 2 Cor. 11.22. Filp. 3.5.

2. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care l-a* cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice:

*Cap. 8.29.

3. „Doamne*, pe prorocii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?“

*1 Împ. 19.10,14.

4. Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „Mi-am* păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.“

*1 Împ. 19.18.

5. Tot așa*, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har.

*Cap. 9.27.

6. Și dacă* este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă.

*Cap. 4.4,5. Gal. 5.4. Deut. 9.4,5.

7. Deci ce urmează? Că Israel* n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți,

*Cap. 9.31; 10.9.

8. după cum este scris: „Dumnezeu* le-a dat un duh de adormire, ochi** ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi.“

*Isa. 29.10.

**Deut. 29.4. Isa. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mat. 13.14. Ioan 12.40. Fapt. 28.26,27.

9. Și David zice: „Masa lor să* li se prefacă într-o cursă, într-un laț, într-un prilej de cadere și într-o dreaptă răsplătire.“

*Ps. 69.22.

10. Să* li se întunece ochii ca să nu vadă, și spinarea să le-o ții mereu gârbovită.“

*Ps. 69.23.

Înștiințarea Neamurilor

11. Întreb, dar: „S-au poticnit ei ca să cadă?“ Nicidecum! Ci, prin* alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos;

*Fapt. 13.46; 18.6; 22.18,21; 28.24,28. Cap. 10.19.

12. dacă deci alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor?

13. V-o spun vouă, Neamurilor: „Întrucât sunt* apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea

*Fapt. 9.15;

13.2; 22.21. Cap. 15.16. Gal. 1.16; 2.2,7-9. Efes. 3.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.

14. și caut ca, dacă este cu puțință, să stârnesc gelozia celor din neamul meu și să* măntuiesc pe unii din ei.

*1 Cor. 7.16; 9.22. 1 Tim. 4.16. Iac. 5.20.

15. Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?

16. Iar dacă cele dintâi roade* sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.

*Lev. 23.10. Num. 15.18-21.

17. Iar dacă unele* din ramuri au fost tăiate, și dacă tu**, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

*Ier. 11.16. **Fapt. 2.39. Efes. 2.12,13.

18. nu* te fâli față de ramuri. Dacă te fâlești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

*1 Cor. 10.12.

19. Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.“

20. Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: nu* te îngâmfa, dar, ci teme-te**!

*Cap. 12.16. **Prov. 28.14. Isa. 66.2. Filp. 2.12.

21. Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.

22. Uită-te, dar, la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă* nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și** tu.

*1 Cor. 15.2. Evr. 3.6,14. **Ioan 15.2.

23. Și chiar ei, dacă* nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși. *2 Cor. 3.16.

24. Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?

Tot Israelul va fi mântuit

25. Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți*, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire** care va ține pânăț va intra numărul deplin al Neamurilor. *Cap. 12.16. **Vers. 7. 2 Cor. 3.14. †Luca 21.24. Apoc. 7.9.

26. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni* din Sion și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov. *Isa. 59.20. Ps. 14.7.

27. Acesta* va fi legământul pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele.“

*Isa. 27.9. Ier. 31.31, etc. Evr. 8.8; 10.16.

28. În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți*, din pricina părinților lor.

*Deut. 7.8; 9.5; 10.15.

29. Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută*.

*Num. 23.19.

30. După cum voi odinioară* n-ați ascultat de Dumnezeu, și după cum, prin neascultarea lor, ați căpătat îndurare acum,

*Efes. 2.2. Col. 3.7.

31. tot așa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare.

32. Fiindcă Dumnezeu* a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți.

*Cap. 3.9. Gal. 3.22.

33. O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât* de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese** sunt căile Lui!

*Ps. 36.6. **Iov 11.7. Ps. 92.5.

34. Și, în adevăr*, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine** a fost sfetnicul Lui?

*Iov 15.8. Isa. 40.13. Ier. 23.18. 1 Cor. 2.16. **Iov 36.22.

35. Cine* I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?*

*Iov 35.7; 41.11.

36. Din El*, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui** să fie slava în veci! Amin.

*1 Cor. 8.6. Col. 1.16.

**Gal. 1.5. 1 Tim. 1.17. 2 Tim. 4.18. Evr. 13.21. 1 Pet. 5.11. 2 Pet. 3.18. Iuda 25. Apoc. 1.6.

Predarea în slujba lui Dumnezeu

12.1. Vă îndemn*, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să** aduceți trupurile voastre ca o jertfă†† vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.

*2 Cor. 10.1. **1 Pet. 2.5. †Ps. 50.13,14. Cap. 6.13,16,19. 1 Cor. 6.13,20. ††Evr. 10.20.

2. Să* nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți**, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi† bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

*1 Pet. 1.14. 1 Ioan 2.15. **Efes. 1.18; 4.23. Col. 1.21,22; 3.10. †Efes. 5.10,17. 1 Tes. 4.3.

3. Prin harul* care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi să** nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia†.

*Cap. 1.5; 15.15. 1 Cor. 3.10; 15.10. Gal. 2.9. Efes. 3.2,7,8. **Prov. 25.27. Ecl. 7.16. Cap. 11.20. †1 Cor. 12.7,11. Efes. 4.7.

4. Căci, după cum* într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă,

5. tot așa și noi*, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora.

*1 Cor. 10.17; 12.20,27. Efes. 1.23; 4.25.

6. Deoarece avem* felurite daruri, după** harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei† să-l întrebuințeze după măsura credinței lui.

*1 Cor. 12.4. 1 Pet. 4.10,11. **Vers. 3. †Fapt. 11.27. 1 Cor. 12.10,28; 13.2; 14.1,6,29,31.

7. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine* învață pe alții să se țină de învățătură.

*Fapt. 13.1. Gal. 6.6. Efes. 4.11. 1 Tim. 5.17.

8. Cine* îmbărbătează pe alții să se țină de îmbărbătare. Cine** dă să dea cu inimă largă. Cine† carneuiește să carmuiască cu răvnă. Cine face milostenie s-o facă cu†† bucurie.

*Fapt. 15.32. 1 Cor. 14.3. **Mat. 6.1-3. †Fapt. 20.28. 1 Tim. 5.17. Evr. 13.7,24. 1 Pet. 5.2. ††2 Cor. 9.7.

Dragostea să se arate în toate

9. Dragostea* să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază** de rău, și lipiți-vă tare de bine.

*1 Tim. 1.5. 1 Pet. 1.22. **Ps. 34.14; 36.4; 97.10. Amos 5.15.

10. Iubiți-vă unii pe alții cu* o dragoste frățească. În cinste**, fiecare să dea întâietate altuia.

*Evr. 13.1. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8. 2 Pet. 1.7. **Filp. 2.3. 1 Pet. 5.5.

11. În sârguință, fiți fără preget. Fiți

plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnul.

12. Bucurați-vă* în nădejde. Fiți răbdători** în necaz. Stăruiiți în rugăciune.

*Luca 10.20. Cap. 5.2; 15.13. Filp. 3.1; 4.4. 1 Tes. 5.16. Ebr. 3.6. 1 Pet. 4.13. **Luca 21.19. 1 Tim. 6.11. Ebr. 10.36; 12.1. Iac. 1.4; 5.7. 1 Pet. 2.19,20. †Luca 18.1. Fapt. 2.42; 12.5. Efes. 6.18. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17.

13. Ajutați* pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori** de oaspeți.

*1 Cor. 16.1. 2 Cor. 9.1,12. Ebr. 6.10; 13.16. 1 Ioan 3.17. **1 Tim. 3.2. Tit 1.8. Ebr. 13.2. 1 Pet. 4.9.

14. Bindecuvântați* pe cei ce vă prigonesc: bindecuvântați, și nu blestemați.

*Mat. 5.44. Luca 6.28; 23.34. Fapt. 7.60. 1 Cor. 4.12. 1 Pet. 2.23; 3.9.

15. Bucurați-vă* cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.

*1 Cor. 12.26.

16. Aveți* aceleași simțăminte unii față de alții. Nu** umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu† vă socotiți singuri înțelepți.

*Cap. 15.5. 1 Cor. 1.10. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8. **Ps. 131.1,2. Ier. 45.5. †Prov. 3.7; 26.12. Isa. 5.21. Cap. 11.25.

Răzburarea este a Domnului

17. Nu* întoarceți nimănu rău pentru rău. Urmăriți** ce este bine, înaintea tuturor oamenilor.

*Prov. 20.22. Mat. 5.39. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **Cap. 14.16. 2 Cor. 8.21.

18. Dacă este cu puțință, întrucât atârnă de voi, trăiți* în pace cu toți oamenii.

*Marc. 9.50. Cap. 14.19. Ebr. 12.14.

19. Preaiubiților, nu* vă răzbuțați singuri; ci lăsați să se răzbuțească mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzburarea** este a Mea; Eu voi răsplăti“, zice Domnul.

*Lev. 19.18. Prov. 24.29.

Vers. 17. **Deut. 32.35. Ebr. 10.30.

20. Dimpotrivă*: dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci dacă vei face astfel, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui.“

*Exod 23.4,5. Prov. 25.21,22. Mat. 5.44.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.

Supunerea față de stăpânire

13 1. Oricine să* fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și** stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu.

*Tit 3.1. 1 Pet. 2.13. **Prov. 8.15,16. Dan. 2.21; 4.32. Ioan 19.11.

2. De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii*, se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda.

*Tit 3.1.

3. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei, dar, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă* binele, și vei avea laudă de la ea.

*1 Pet. 2.14; 3.13.

4. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbuțească și să pedepsească pe cel ce face rău.

5. De aceea, trebuie* să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci** și din îndemnul cugetului.

*Ecl. 8.2. **1 Pet. 2.19. 6. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta.

7. Dați* tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.

*Mat. 22.21. Marc. 12.17. Luca 20.25.

Dragostea este împlinirea Legii

8. Să nu datorați nimănu nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine* iubește pe alții a împlini Legea.

*Vers. 10. Gal. 5.14. Col. 3.14. 1 Tim. 1.5. Iac. 2.

9. De fapt: „Să* nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nici o mărturisire mincinoasă, să nu poștești“ și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: „Să** iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.“

*Exod 20.13, etc. Deut. 5.17, etc. Mat. 19.18. **Lev. 19.18. Mat. 22.39. Marc. 12.31. Gal. 5.14. Iac. 2.8.

10. Dragostea nu face rău aproapelui: dragostea* deci este împlinirea Legii.

*Mat. 22.40. Vers. 8.

Veghere și curăție

11. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă* treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.

*1 Cor. 15.34. Efes. 5.14. 1 Tes. 5.5,6.

12. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să* ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericului și să** ne îmbrăcăm cu armele luminii.

*Efes. 5.11. Col. 3.8. **Efes. 6.13. 1 Tes. 5.8.

13. Să* trăim frumos, ca în timpul zilei, nu** în chefuri și în beții; nu† în curvii și în fapte de rușine; nu†† în certuri și în pizmă;

*Filp. 4.8. 1 Tes. 4.12. 1 Pet. 2.12. **Prov. 23.20. Luca 21.34. 1 Pet. 4.3. †1 Cor. 6.9. Efes. 5.5. ††Iac. 3.14.

14. ci îmbrăcați-vă* în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă** de firea pământescă, pentru ca să-i treziți poftele.

*Gal. 3.27. Efes. 4.24. Col. 3.10. **Gal. 5.16. 1 Pet. 2.11.

Îngăduința creștinească

14.1. Primiți bine pe cel slab* în credință și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

*Cap. 15.1,7. 1 Cor. 8.9,11; 9.22.

2. Unul crede că poate* să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

*Vers. 14. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.

3. Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine* nu mănâncă; și cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

*Col. 2.16.

4. Cine ești tu*, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

*Iac. 4.12.

5. Unul* socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

*Gal. 4.10. Col. 2.16.

6. Cine* face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă; pentru că aduce mulțumiri** lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă; și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

*Gal. 4.10. **1 Cor. 10.31. 1 Tim. 4.3.

7. În adevăr, nici unul* din noi nu trăiește pentru sine și nici unul din noi nu moare pentru sine.

*1 Cor. 6.19,20.

Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.

8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Dacă fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

9. Căci Hristos* pentru aceasta a murit și a înviat, ca să aibă stăpânire** și peste cei morți, și peste cei vii.

*2 Cor. 5.15. **Fapt. 10.36.

10. Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți* ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

*Mat. 25.31,32. Fapt. 10.42; 17.31. 2 Cor. 5.10. Iuda 14,15.

11. Fiindcă este scris: „Pe viața* Mea Mă jur, zice Domnul, că orice

genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

*Isa. 45.23. Filip. 2.10.

12. Așa că fiecare* din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.

*Mat. 12.36. Gal. 6.5. 1 Pet. 4.5.

Să nu jignim pe fratele nostru

13. Să nu ne mai judecăm, dar, unii pe alții. Ci mai bine judecați să* nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

*1 Cor. 8.9,13; 10.32.

14. Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus, că* nimic nu este necurat în sine și că un lucru nu este necurat decât pentru cel** ce crede că este necurat.

*Fapt. 10.15. Vers. 2,20. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15. **1 Cor. 8.7,10.

15. Dar, dacă faci ca fratele tău să se mâhnească din pricina unei mâncări, nu mai umblî în dragoste! Nu* nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

*1 Cor. 8.11.

16. Nu* faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

*Cap. 12.17.

17. Căci* împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

*1 Cor. 8.8.

18. Cine slujește lui Hristos în felul acesta este plăcut* lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

*2 Cor. 8.21.

19. Așadar*, să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră**.

*Ps. 34.14. Cap. 12.18. **Cap. 15.2. 1 Cor. 14.12. 1 Tes. 5.11.

20. Să nu nimicești, pentru* o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate** lucrurile sunt curate. Totuși†, a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

*Vers. 15.

**Mat. 15.11. Fapt. 10.15. Vers. 14. Tit 1.15. †1 Cor. 8.9-12.

21. Bine este să nu mănânci carne*, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

*1 Cor. 8.13.

22. Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice* de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

*1 Ioan 3.21.

23. Dar cine se îndoiește și mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot* ce nu vine din încredințare e păcat.

*Tit 1.15.

Cei tari să îngăduie pe cei slabi

15 1. Noi*, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile** celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine. *Gal. 6.1. **Cap. 14.1.

2. Fiecare* din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii** altora. *1 Cor. 9.19,22; 10.24,33; 13.5.

Filp. 2.4,5. **Cap. 14.19.

3. Căci* și Hristos nu Și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris: „Ocările** celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut peste Mine.“

*Mat. 26.39. Ioan 5.30; 6.38. **Ps. 69.9.

4. Și tot ce a fost* scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.

*Cap. 4.23,24. 1 Cor. 9.9,10; 10.11. 2 Tim. 3.16,17.

5. Dumnezeu* răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus;

*Cap. 12.16. 1 Cor. 1.10. Filp. 3.16.

6. pentru ca toți împreună, cu* o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. *Fapt. 4.24,32.

7. Așadar, primiți-vă* unii pe alții, cum** v-a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu. *Cap. 14.1,3. **Cap. 5.2.

Hristos a întărit făgăduințele

8. Hristos* a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credințioșia lui Dumnezeu și să** întărească făgăduințele date părinților; *Mat. 15.24.

Ioan 1.11. Fapt. 3.25,26; 13.46. **Cap. 3.3. 2 Cor. 1.20.

9. și ca Neamurile să slăvească* pe Dumnezeu, pentru îndurarea Lui, după cum este scris: „De aceea** Te voi lăuda printre Neamuri și voi cânta Numelui Tău.“ *Ioan 10.16. Cap. 9.23. **Ps. 18.49.

10. Este zis iarăși: „Veseliți-vă*, Neamuri, împreună cu poporul Lui.“

*Deut. 32.43.

11. Și iarăși: „Lăudați* pe Domnul, toate neamurile; slăviți-L, toate no- roadele.“ *Ps. 117.1.

12. Tot astfel și Isaia zice: „Din Iese va* ieși o Rădăcină care Se va scula să domnească peste Neamuri; și Neamurile vor nădăjdi în El.“

*Isa. 11.1,10. Apoc. 5.5; 22.16.

13. Dumnezeul nădejzii să vă umple

de toată bucuria* și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!

*Cap. 12.12; 14.17.

Pavel, despre slujba lui

14. În ce vă privește pe voi, fraților, eu însumi sunt* încredințat că sunteți plini de bunătate, plini** și de orice fel de cunoștință, și astfel sunteți în stare să vă sfătuiți unii pe alții.

*2 Pet. 1.12. 1 Ioan 2.21. **1 Cor. 8.1,7,10.

15. Totuși, ici colo, v-am scris mai cu îndrăzneală, ca să vă aduc din nou aminte de lucrurile acestea, în puterea harului* pe care mi l-a dat Dumnezeu,

*Cap. 1.5; 12.3. Gal. 1.15. Efes. 3.7,8.

16. ca să* fiu slujitorul lui Isus Hristos între Neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca Neamurile să-l fie o jertfă** bine primită, sfințită de Duhul Sfânt.

*Cap. 11.13. Gal. 1.2,7-9.

1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Isa. 66.20. Filp. 2.17.

17. Eu, dar, mă pot lăuda în* Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu.

*Evr. 5.1.

18. Căci n-aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru pe* care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca** să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele,

*Fapt. 21.19. Gal. 2.8. **Cap. 1.5; 16.26.

19. fie prin* puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Așa că, de la Ierusalim și țările dimprejur până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos.

*Fapt. 19.11. 2 Cor. 12.12.

20. Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca* să nu zidesc pe temelia pusă de altul,

*2 Cor. 10.13,15,16.

21. după cum este scris: „Aceia cărora* nu li se propovăduise despre El Îl vor vedea, și cei ce n-auziseră de El Îl vor cunoaște.“ *Isa. 52.15.

Planurile apostolului

22. Iată ce m-a* împiedicat de multe ori să vin la voi. *Cap. 1.13. 1 Tes. 2.17,18.

23. Dar acum, fiindcă nu mai am nimic care să mă țină pe aceste meleaguri și* fiindcă de ani de zile doresc fierbinte să vin la voi,

*Fapt. 19.21. Vers. 32. Cap. 1.11.

24. nădăjduiesc să vă văd în treacăt, când mă voi duce în Spania, și* să fiu însoțit de voi până acolo, după ce

îmi voi împlini, măcar în parte, dorința de a fi stat la voi. *Fapt. 15.3.

25. Acum mă duc* la Ierusalim să duc niște ajutoare sfinților.

*Fapt. 19.21; 20.22; 24.17.

26. Căci cei din Macedonia și Ahaia au* avut bunătața să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții care sunt în Ierusalim.

*1 Cor. 16.1,2. 2 Cor. 8.1.

27. Negreșit, au avut bunătața; dar era și o datorie față de ei; pentru că, dacă* Neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovnicești, este** de datoria lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pământești.

*Cap. 11.17. 2 Cor. 9.2,12.

**1 Cor. 9.41. Gal. 6.6.

28. După ce-mi voi împlini, dar, însărcinarea aceasta și le voi încredința aceste daruri*, voi pleca în Spania și voi trece pe la voi. *Filp. 4.17.

29. Știu* că, dacă vin la voi, voi veni cu o deplină binecuvântare de la Hristos.

*Cap. 1.11.

30. Vă îndemn, dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru* dragostea Duhului, să** vă luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine,

*Filp. 2.1. **2 Cor. 1.11. Col. 4.12.

31. ca să* fiu izbăvit de răzvrățiții din Iudeea și pentru ca slujba** pe care o am pentru Ierusalim să fie bine primită de sfinți;

*2 Tes. 3.2. **2 Cor. 8.4.

32. și astfel să ajung la voi cu bucurie, cu voia* lui Dumnezeu, și să** mă răcoresc puțin în mijlocul vostru.

*Cap. 1.10. **Fapt. 18.21. 1 Cor. 4.19.

33. Dumnezeu* păcii să fie cu voi cu toți! Amin.

*Cap. 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. Filp. 4.9. 1 Tes. 5.23. 2 Tes. 3.16. Evr. 13.20.

Urări de sănătate

16 1. Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconița¹ a Bisericii din Chencrea*;

*Fapt. 18.18.

2. s-o* primiți în Domnul, într-un chip vrednic de sfinți, și s-o ajutați în orice ar avea trebuință de voi; căci și ea s-a arătat de ajutor multora și îndeosebi mie.

*Filp. 2.29. 3 Ioan 5,6.

3. Spuneți sănătate Priscilei* și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus,

*Fapt. 13.2,18,26. 2 Tim. 4.19.

4. care și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața. Le mulțumesc nu numai eu, dar și toate bisericile ieșite dintre Neamuri. –

5. Spuneți sănătate și bisericii* care se adună în casa lor. – Spuneți sănătate lui Epenet, preaiubitul meu, care a fost cel dintâi rod** al Asiei pentru Hristos. –

*1 Cor. 16.19. Col. 4.15.

Film. 2. **1 Cor. 16.15.

6. Spuneți sănătate Mariei, care s-a ostenit mult pentru voi. –

7. Spuneți sănătate lui Andronic și lui Iunia, rudele mele și tovarășii mei de temniță, care sunt cu vază între apostoli. Ei au* venit la Hristos mai înainte de mine chiar. –

*Gal. 1.22.

8. Spuneți sănătate lui Ampliat, preaiubitul meu în Domnul. –

9. Spuneți sănătate lui Urban, tovarășul nostru de lucru în Hristos, și lui Stache, preaiubitul meu. –

10. Spuneți sănătate lui Apele, încercatul slujitor al lui Hristos. – Spuneți sănătate celor din casa lui Aristobul. –

11. Spuneți sănătate lui Ierodion, ruda mea. – Spuneți sănătate celor din casa lui Narcis, care sunt ai Domnului. –

12. Spuneți sănătate Trifenei și Trifosei, care se ostenesc pentru Domnul. – Spuneți sănătate Persidei preaiubite, care s-a ostenit mult pentru Domnul. –

13. Spuneți sănătate lui Ruf, cel ales* în Domnul, și mamei lui, care s-a arătat și mama mea. –

*2 Ioan 1.

14. Spuneți sănătate lui Asincrit, lui Flegon, lui Hermes, lui Patroba, lui Herma și fraților care sunt împreună cu ei. –

15. Spuneți sănătate lui Filolog și Iuliei, lui Nereu și surorii lui, lui Olimpa și tuturor sfinților care sunt împreună cu ei. –

16. Spuneți-vă* sănătate unii altora cu o sărutare sfântă.

Toate bisericile lui Hristos vă trimit sănătate.

*1 Cor. 16.20. 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.

Firea de dezbinări

17. Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce* fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă** de ei.

*Fapt. 15.1,5,24. 1 Tim. 6.3. **1 Cor. 5.9,11. 2 Tes. 3.6,14. 2 Tim. 3.5. Tit 3.10. 2 Ioan 10.

18. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelei* lor; și, prin** vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători.

*Filp. 3.19. 1 Tim. 6.5.

**Col. 2.4. 2 Tim. 3.6. Tit 1.10. 2 Pet. 2.3.

1. Sau: slujitoare

19. Cât despre voi, ascultarea* voastră este cunoscută de toți. Mă bucur, dar, de voi și doresc să fiți înțelepți** în ce privește binele, și proști în ce privește răul.

*Cap. 1.8. **Mat. 10.16. 1 Cor. 14.20.

20. Dumnezeu* păcii va** zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul† Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin.

*Cap. 15.33.

**Gen. 3.15. †Vers. 24. 1 Cor. 16.23. 2 Cor. 13.14. Filp. 4.23. 1 Tes. 5.28. 2 Tes. 3.18. Apoc. 22.21.

Încheiere

21. Timotei*, tovarășul meu de lucru, vă trimite sănătate; tot așa și Luciu**^{*}, Iason† și Sosipater††, rudele mele. —

*Fapt. 16.1. Filp. 2.19. Col. 1.1. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. Evr. 13.23. **Fapt. 13.1. †Fapt. 17.5. ††Fapt. 20.2.

22. Vă trimit sănătate în Domnul eu, Terțiu, care am scris epistola aceasta. —

23. Gaiu*, gazda mea și a întregii biserici, vă trimite sănătate. — Erast**^{*},

vistiernicul cetății, vă trimite sănătate; tot așa și fratele Cuart.

*1 Cor. 1.14. **Fapt. 19.22. 2 Tim. 4.20.

24. Harul* Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

*Vers. 20. 1 Tes. 5.28.

25. Iar Aceluia* care poate să vă întărească, după** Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos — potrivit cu† descoperirea tainei care†† a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

*Efes. 3.20. 1 Tes. 3.13. 2 Tes. 2.17; 3.3. Iuda 24. **Cap. 2.16. †Efes. 1.9; 3.3-5. Col. 1.27. ††1 Cor. 2.7. Efes. 3.5,9. Col. 1.26.

26. dar* a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui Veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte** de credință —

*Efes. 1.9. 2 Tim. 1.10. Tit 1.2,3. 1 Pet. 1.20. **Fapt. 6.7. Cap. 1.5; 15.18.

27. a lui Dumnezeu, care singur* este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.

*1 Tim. 1.17; 6.16. Iuda 25.

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Urare

1. Pavel, chemat* să fie apostol al lui Isus Hristos, prin** voia lui Dumnezeu, și fratele Șosten†,

*Rom. 1.1. **2 Cor. 1.1. Efes. 1.1. Col. 1.1. †Fapt. 18.17.

2. către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei* ce au fost sfințiți** în Hristos Isus, chemați† să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă†† în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul*† lor și†* al nostru:

*Iuda 1. **Ioan 17.19. Fapt. 15.9. †Rom. 1.7. 2 Tim. 1.9. ††Fapt. 9.14,21; 22.16. 2 Tim. 2.22. *†Cap. 8.6. †*Rom. 3.22; 10.12.

3. Har* și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

*Rom. 1.7. 2 Cor. 1.2. Efes. 1.2. 1 Pet. 1.2.

Mulțumiri și îndemn la unire

4. Mulțumesc* Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în Isus Hristos.

*Rom. 1.8.

5. Căci în El ați fost îmbogățiți în* toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.

*Cap. 12.8. 2 Cor. 8.7.

6. În felul acesta, mărturia* despre

Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru;

*Cap. 2.1. 2 Tim. 1.8. Apoc. 1.2.

7. așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea* arătării Domnului nostru Isus Hristos.

*Filp. 3.20. Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.

8. El* vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca** să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.

*1 Tes. 3.13. **Col. 1.22. 1 Tes. 5.23.

9. Credincios* este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia** cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.

*Isa. 49.7.

Cap. 10.13. 1 Tes. 5.24. 2 Tes. 3.3. Evr. 10.23. **Ioan 15.4; 17.21. 1 Ioan 1.3; 4.13.

10. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să* aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți, în chip desăvârșit, într-un gând și o simțire.

*Rom. 12.16; 15.5. 2 Cor. 13.11. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8.

11. Căci, fraților, am aflat despre voi de la ai Cloei, că între voi sunt certuri.

12. Vreau să spun că fiecare** din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!“ — „Și